

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap április 30^{kán} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Félévi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Emelka.

Novella Irmaytól.

Zárj karjaid közé
Halvány szép kedvesem,
A' sir magányos; az
Nyugalmas lesz nekem.

András, a' neápoli fejedelem, meg volt boszulva, 's első Lajos nagy királyunk győztes seregeivel visszatért a' kedves magyar honba. A' szép jegyes vitéz kedvesének melljére repült; az ősz atya, hajdan sulyos, most forrón ölelő karjai közé zárva visszatért egyetlen fiját; — a' visszatérők öröm-zaja tölté-be az egész hont, 's a' béke édes szava hálát zengve hangzott-el minden ajakról.

* * *

Csendes volt az éj, csendes és setét, mint a' rideg sirnak elhagyott magánya. A' teljes fényben ragyogó hold búsan lövelé halvány sugarait a' jóltevő álom karjaiban szendergő földre, mellynek ünnepélyes csendét a' rezgő sudár fák suhogása kellemesíté. — De ezt nem sokára félbe szakasztá egy ménnek hangos dobogása, mellynek sebes és ügétő léptei a' siető utast árulák-el. — Endre volt ez, Lajos királynak kegyenceze, ki most térvén vissza az olasz hadról, váró ősz atyjának 's jegyesének ölelni kész karjaiba repült. —

Emelka gyámleánya volt az ősz Hubának. Ez hajdan a' hon védelmében csatazaj között őszülvén-meg, végre várába voná magát, 's hátra volt napjait nagy reményű Endre fijának nevelésére szentelé. A' szép Emelka nemcsak arca rózsájiért 's keble liliom haváért, hanem tiszta 's tündöklő erényeiért is a' vidékben közönségesen tiszteltetett. Boldognak tartá magát, ki gyengéd kezéből a' legkisebb ajándékot is elfogadhatá. —

Endre már kora ifjúságában kitünteté magát; 's ha a' fáradhatlan ifjú a' vadászatról sólymával néha boszúsán tért vissza, a' szelid Emelkának egy nyájas pillantata őt ismét felvidithatá, 's gyengédebb

érzést oltott a' gyakran vadul lángló ifjúba, mely őt nemessé 's egyzersmind kellemessé alkotá. Forrón 's legtisztább szenvedelemmel szereté egymást a' fiatal pár, és szívök elválaszthatlanul lön összekapcsolva.

Látá ezt az ősz Huba, 's a' valódi nemes érzetű öreg atyai áldását az ifjú párra önté. Ekkor veszté életét Neápolban András a' gonosz Johanna rendeletéből, 's Lajos, a' jó testvér, a' gonosz tettet megboszuló karddal ment olasz honba. — Endrét is ekkor szent kötelessége 's királyához hűsége harczra hívá.

„Légy üdvöz szép hazám! Légy üdvöz te csendes magány, honnan imádott Emelkám karjai közül soha kirepülni nem fogok!“ — E' szókkal köszönté ismét a' heves ifjú viruló szülőföldét, midőn a' zöldelő erdőt 's magányos berkeket, ifjúságának mulató-helyeit, megisméré. Szárnyakat kívánt magának, hogy a' tisztelt szülőt 's határtalanul szeretett Emelkát mentül előbb keblére zárhassa. — Végre egy bércezen álló vár emelkedék-fel a' messze láthatárbul. Endrének keble feszült; szive jobban dobogott: mert az ősi várat látá maga előtt. — Megsarkantyúzva ménjét szaguldott a' kedves tárgy felé, midőn — mennyire az éj setéte engedé — a' vártetőn egy fejielő, kezében égő gyertyát tartó, és a' meredeken járkáló alakot lát. Gyilkos, gyújtogató, 's más ezer gondolatok villantak Endre agyán keresztül egy percz alatt, 's így a' netalán fenyegető veszedelmet elhárítandó, de kinos elősejtéstül borzongatva, és szinte akarátja ellen nyult ivéhez. — Üvöltve repült a' nyíl a' levegőn keresztül; a' cél jól el volt találva, mert a' fejielő alak gyengén sikoltva esett-le a' magos tetőről. Setét előérzéssel rohant Endre az éjnek áldozatjához. Dermedve, mint képszobor, 's a' hold sugarainál halványabban állott az összeczuzott véres alak mellett, 's az indulat első harcza után e' szavakkal: „szeretett jegyesem! végy engem' is, gyilkosodat, a' halál rideg karjai közé!“ — roskadt a' holt tetemre.

A' gyászos áldozat az álomjáró Emelka volt.

A' lódobogás felriasztá a' csendes várnak lakójit az álom édes szenderítő öléből. Maga az ősz Huba éji palástjába burkolva ment-ki, míg a' szolgálakat a' restség leple ágyaikban tartá. A' tájtékozó mén uratlanul szaguldott az ismeretes lak felé Huba elébe, ki nem sejtve iszonyú veszteségét szorgosan a' riadás okát kémlélé. — A' vér megfagyott az ősz Hubának láncadt ereiben, midőn a' két jegyes halálos ölekezésükben meglátá. Kétségbe esve hívá szolgájit a' netalán még lehető mentséget eszközözlendő. — A' legszorgalmasabb ipar sem mentheté-még Emelkát a' halálnak fagyos karjaitul, mely sirba dönté a' még csak most virulni kezdő rózsaszált. Endre fájdalmai sokkal iszonyúbbak, mint azokat írói toll festhetné. A' mindenkitől kedvelt szép

ifjúból csontváz lön, míg végre a' halál véget vete kinjainak. Egy-
más mellett nyugvának ők; két zöld hant fedé tetemeiket egy magá-
nyos ligetben, hova az ősz Huba gyakran eljárt, fájdalmát utósó kön-
nyeivel enyhítő.

A' vidék lakosai regélik e' történetet, 's hozzá teszik, hogy a'
várnak dult romjain minden hold töltekor látnak egy fejr leánykát fá-
lyával kezében, véresen, összezuzva, és szíven keresztül ható nyil-
lal járkálni.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

A' Kozákok.

Kevés nemzet, vagy is inkább keves népcsoport érdemel ter-
mészete 's indulatai miatt olly figyelmet, millyenre méltók e' tekin-
tetben a' Kozákok. — Eredetük homályba borított ugyan, de ők
nem szégyenlik magukat az Oroszokkal egy származatúaknak vallani.
Kezdetől azonban velek viszálkodásban éltek: míg Potemkin, egyik
hathatós pártolójok, elhunytá után amazoknak hatalmuk alá estek.
— Ők szebbek 's magosb alkatúak, markosabbak és bátrabbak
az Oroszoknál. Régente tétova vették lakásaikat; csöszök, bérért ka-
tonáskodók, vagy utonállók voltak. A' földművelést mindig utálták;
marhában állott egész gazdaságuk: gulyák, csordák, ménesek téve-
lyegtek a' kövér réteken; később egy fegyveres csoportot képeztek;
szomszédaikat zsákmányozták, 's abból kelle mindeniknek magát,
lovát is eltartani. Ekkor felbőszültek a' fehér nép ellen, 's nem há-
zasodtak, hanem gyermekeket rablottak, és számukat ezek által szapo-
riták. Most a' czár ezredeiben katonáskodnak, 's az orosz birodalom nem
megvetendő hasznukat veszi. Az egész tartományban dicsértetik lóhá-
toni ügyességük. Fegyverül szolgál egy 14—15 láb hosszú lándsa,
mellyet megtámadtatáskor védül előre nyújtanak. A' csatában dühös,
és vérszomjas; viadalba csak ollykor ereszkedik, ha bizonyosnak véli
a' győzelmet, mit megnyervén, legfőbb erénye a' zsákmányozás. Fegy-
vert, öltözetet, de leginkább lovat rabol; bár a' jobbat és szebbet
a' magáénál ki nem cseréli, hanem ön 's lova tartására elégséges áron
otthon eladja, hol nem kap egyebet mint szaladot (árpaliszt) és
fekete lisztet, mi helyett sokszor kevés kétszer sült lepénynyel (Su-
kare) is megelégszik. Öltözte többnyire rongyos, mivel külsejére
nem igen tekint; rossz kard is lóg oldalán; de azt nem igen szereti ki-
vonni hüvelyéből; egy vagy két pisztolja 's karabinja is van. Tüzi
fegyvere többnyire el van romolva, 's a' puskának hasznát sem tudja
igazán venni.

Paripáik aprók, nem izmosak, de fáradhatlanok; mert a' homok
sivatagokban nevelkedvén, mint uraik, az idő minden viszontagságához,

hideg 's meleghez egyképp szoktatvák; még az éhet is könnyen és több napig kiállják. Uraik iránt szelidek; még fütttyentésükre is megjelennek. Ha a' Kozák lovára ül, soha anpak serényébe nem kapaszkodik, hanem hosszú lándsája segedelmével a' nyeregbe ugrik; sarkantyú helyett hosszú korbáccsal él, melly balkezében lóg, 's vele lovát szüntelen csiklandozza.

Tehetségük 's vigyázatuk majd nem is hihető. Ha az ember nem szemtanú, nem is képzelheti ügyességüket, és jártosságukat, melylyel mindennek nyomára akadnak; pillanatukat 's tekintetüket semmi sem kerülheti-el. Különös vonzalmaik vannak. A' letiprott fűn megismerik a' keresztül kelt embereknek 's lovaknak számát, a' régibb vagy újabb nyomokon még az átmenetnek idejét is megbírják határozni. A' Duna és Azow közötti kövér és szálas fűvel ellátott szörnyű kiterjedésű pusztákon, hol a' szem sem fát sem más tárgyat, irány-pontnak szolgálót, meg nem lát, hol az egyneműséget csak az innen innen kiálló homok-sziklák, vagy ismeretlen ős atyák egyes sírjai háborgatják, az ilyen pusztaságokon egy született Kozák soha sem téved-el. Éjjel, ha tiszta az ég, a' csillagok vezetik őt; ha borult, a' fűvek, növények illatai, mellyekbe hosszú gyakorlata által már betanult. Az alkalmat soha el nem mulasztja; sokszor önkényt ad magának irányzatokat, hogy a' legrövidebb utat lakásához, gunyhójához, vagy rendeltetéséhez eltalálja. Nappal a' nap vezérli; a' szokott évszakaszokban megjelenő szelek compasz gyanánt szolgálnak. Madár-jósként (augur) kémleli a' repülő szárnyasokat, 's azoknak lármája, csevegése vele valamelly folyó vagy tónak közel létét tudatja. A' legnagyobb inség 's üldözésben öntudatja vigasztalója.

Düh és boszú-vágyuk felette nagy; sokszor ez okból bőségben is megéheznek. Ha csapatjuk valamelly faluba megérkezik, a' bezárt ajtók feltöretnek; a' magukat ellenszegező lakók becsületre tanítatnak. Hihetlen sebességgel ház, pincze, padlás kiürítettik. Ekkor zsákmányukat egy tömegbe hordják, 's innét történik a' személyekhez illő osztzkodás. Mit e' pillanatban nem használhatnak, és felesleges marad, megsemmisítettik, és így másoknak is haszonvehetlenné tétetik. Különös kedvet találnak abban, ha az ágy nemük tollait szélnek eresztetik, gabonát, lisztet sárba szórhatnak, szénával szalma helyett lovaiknak ágyazhatnak. E' látogatást azzal végzik, hogy az ellenszegülők házaít rendre felgyújtogatják. A' kártvallók futkozásai és jajgatásaitól kísérve tovább költöznek, 's az első előadandó falu hasonló szinpaddá változik. De ellenben, ha a' Kozák a' kárt vallottakat visszajöttkor inségben találja, segéd kezét tőle meg nem vonja, hanem, mint csak kitelhető, megjutalmazza. Igaz ugyan, hogy néha maguk

is éhségben szenvednek: de bőség idejekor annak emlékezete tüstént kipárollog elméjükből.

Régi hazájok — a moszkowiti évkönyvek szerint — a Wolga, Tanais, maöti tó, és Borysthenes közötti tartomány volt. Most szét-szórva laknak az egész nagy orosz birodalomban. ZÁTOGI.

(Forrás: Geheime Nachrichten über Russland. III. Theil XIV. Heft. Paris.)

Kisétálás Pozsonból.

(Vége.)

IV.

Boszorkodva folytattuk más napon utunkat. — Az eső folyvást esett. — Derling, és Kucsizdorf helységekén keresztül, Bazin (Pösing) sz. k. városba érkezünk, hol megnéztük a' székes-egyházban Illésházy Nádornak fehér márványból faragott sirkövét. *) — Bazin a' 14-dik században a' szomszéd szentgyörgyi grófoké volt, kik után a' koronára szállott; — későbbben Pálffy Kata bír a' zálogban. — 2-dik Rudolf 1598-ban költ diplomája által szabadságot ada a' bazini polgároknak, hogy magukat kiválthassák; mi ellen azonban Illésházy István, ki Pálffy Katának második férje vala, protestált. — **)

Bazinból Grinava (Grünau) nevezetű falun túl Szentgyörgybe (St. Georgen, Szvati-Gyúr), — mely Mátyás kir. idejében Pozsonnál is gazdagabb vala, 's hol a' bazini és szentgyörgyi grófoknak nehánya van eltemetve a' sz. Györgynek szentelt egyházban, ***) 's

*) Illésházy 1609-dik évi pünkösdi hava 5-kén temettetett-el; sirkövét, mely az elhunynak képszozával van ékesítve, neje Pálffy Kata emelé.

**) Költ ezen királyi levél Prágában szent Mihály hava 5-kén a' fenn kijelelt évben. Bevezető szavai következők:

Wir Rudolf der Andere, von Gottes Gnaden Erwölter Römischer Kayser 's a' t. 's a' t. Bekennen für uns, unsere Erben, und nachkumbende Khünige zu Vngern öffentlich mit diesem Brief ver menniglich. Nachdem sich anietzo auf unser genediges Ansinen, und begeren, und die zue uns tragende sonderbare underthenigste Liebe, und getreue affection, unsere Underthanen bei beeden unsern Herschaften Sanct-Georgen und Büsingen underthenigst anerbotten, das sie sich von dem Edlen unsern Rath und liben getreuen Stephan Illésházy Span der Spannschaften Liptau, und Trenschin, als ietzigen Pfandts Inhabern sollicher Herschaften ab: und wieder zu unsern Händen lösen. 's a' t.

***) Szentgyörgyben a' Piaristák temploma kapujánál ezen régi felírás olvasható: „Siste viator! hic cecidit vir fortis, intrepidus animo, Josephus Tonzler, S. C. R. Majestatis Pro-Tribunus.“

innen Récsét (Ratschdorf, Ratzischdorf), a' boráról híreset, utunk jobbán feledvén, végre Pozsonba érkezénk, a' még mindig tartó esőtől félig átázottan.

Szabad legyen, intra parenthesin, még a' modori jó szarvas zsemlyéket dicsérnem, 's e' tájékon szebb időben utazóknak a' bazini arany-és kénkö-bányának, nem különben a' szentgyörgyi népes fürdőnek meglátogatását ajánlanom.

Most ismét itthon vagyunk, kényelmesen eregetjük a' bodor füstöt maskovai pipánkból, — és mint édes álmot futjuk-át gondolatunkban kis sétautazásunkat — a' szép Pozson vármegyében, mellyről bizvást elmondhatni Bél Mátyással:

Larga Ceres campis regnat, silvisque Diana,
Viniferis Bacchus collibus uber ovat.

Közli 1835-diki naplójából

INÁNCSY.

HAZAI HIRLELŐ.

Ünnepelés Szegeden. Ő. cs. k. apostoli felségének, melyen tisztelt uralkodó fejelmünknek születési ünnepét apr. 19-kén Szeged városának szabad polgárai is alattvalói hűségök bizonyítványai által jelelték-ki: ámbár az éppen e' napi dél előtt támadott tűz nem kis rémülést hinte azok közé. Azonban e' veszélynek megszüntetése után az ő felsége szerencsés életeért egek urához intézett ajtosság sz. Demeter egyházában számos buzgó gyülezet jelenlétében tartatott, melyben név szerint résztvevének t. Csongrád vgyének akkor éppen nálunk törvényszék-tartásra egybegyűlt tisztviselősége, városunk tanácsa, tisztsége 's polgársága, a' helyben szállásoló tábornok, várbeli és b. Vacquant ezredbeli katonaság tisztsége. Az esti órákra rendelt megvilágosítás, és a' kórházunk javára adandó táncmulatság [városunk siralmas körülményei miatt nem tartathatott: ellenben a' t. tanács rendeleténél fogva kinestárunk költségén a' helybeli katonaságnak fejenként fél font hús és egy itsze bor adatott.

Égések Szegeden. Még nincsenek kipótolva azon számíthatlan károk, melyeket e' városban a' tavali égések okoztak; a' szegény kárvallottak insége még most sincs enyhítve; összeomlott házaik most is dűledékben hevernek; midőn a' dulásnak kártékony szelleme ujjal kezd dühödni emésztő tűzével, 's már szinte a' kétségbe esésig sanyargatja polgártársainkat. — Ugyan is apr. 15-kén reggeli 7 $\frac{1}{2}$ órakor lángolt-fel az első gyuladás, 's az oltási legnagyobb törekvés mellett is 3 házat hamvasztá-el. — 17-kén a' reggeli 8 óra tájban kiütt tűz ismét 3 házat emészté-meg. — 19-kén ugyan illy időben alsó városunk vége felé tűnt-fel az égés, 's fél óra alatt 15 ház és egy száraz malom hevert a' szikrázó üszögben. — Még nem voltak kipihenve a' nagy szél daczára is a' tüzet elfojtók, midőn 10 $\frac{3}{4}$ órakor a' palánki részen támadott tűz kevés idő alatt 2 házat döntö hamuba. A' kár sok ezerre terjed, 's a' rémülés igen nagy, annyival inkább, minthogy a' legszorosabb vizsgálat sem volt képes mindeddig kifürkészni e' rémitő veszélyek szerzőjeit.

Gyászhir Szegedről. Apr. 19-kén szenderült által örök nyugalomra városunknak egykor igen munkás 's fáradhatlan, és fél év óta egész fizetéssel nyugalmazott polgármestere, Csanád megyei táblabíró, t. Szilber József ur élete 72-dik évében. Hült tetemei apr. 20-kán nagy számú gyülekezet által kísértetett ohajtása szerint felső városi temetőkbe. Kesergik elhunytát: özvegye t. Kormányos Borbála asszonyság — leányai: Örzésbet, Theresia, Juliana, — 's egyetlen fija t. Szilber Antal ur, helybeli tanácsnok, t. n. Csongrád 's Csanád megye táblabírája — valamint számos unokái és tisztelői.

MISKOLCZY ISTVÁN.

KÜLÖNFÉLE.

Szülők szeretete és félelme gyermekeik iránt.

Szeretet és félelem, e' két szó, oly kapcsolatban áll egymással, 's oly szoros rokonság köti őket össze, hogy a' legszigorúbb értelem sem képes őket egymástól elkülönözve sikerrel hatékonyoknak elismerni; mert hol a' szeretet való színben jelenkezik, ott nyomban társul a' félelem, melly amaz párosulva, egymást támogatva, rendezi-el a' szorongó kebel küzdését.

Midőn a' boldog férj földi mennyét a' szeretett nő karjaiban találja, és azzal még egy jövődő kapocs szorosb érzelmet párosít, azonnal elrendeli a' szeretet és félelem hatását a' kettős kebelben; az egymásért lángló kebleket azonban a' félelem égető ereje döbbsenti. De főkép a' férj lelkét milly aggodalom környezi! midőn azon változások okát számítja, mellyek alá boldogító neje van vetve. Midőn pedig szerelmének első zálogát az anya karján látja, o! milly öröm lobog akkor atyai szívében! Azonban nyomba követi őt a' félelmes aggodalom, nehogy a' kis ártatlan még zsenéjében megszűnjék lenni. Az anya ellenben megfelejtkezvén minden kiállott szenvedéséről, 's magzatját ölelő karjain lecsókolván, emlőin csüggve tartja, és ön életének nedvével táplálja szerelme kedves zálogát. — Minden lehető módot felkeres, semmi áldozatot el nem mulaszt, mellyet a' kis csecsemőnek ápolására 's gyámolítására szükségesnek gondol. — Mennyi öröm, de egyszersmind mennyi félelem sokasul ilyenkor illy anyának szorult keblében, meghatározni képtelen vagyok.

Napról napra nevekedik 's nagyobbodik jó anyjának örködése mellett a' világnak e' fiatal lakosa: de ezen öregbedés mennyiszor zavarja nyugalmát az élet-adó anyának! hányszor kell egy éj alatt rövid álmátszétzaggatva tölteni! hányszor felriad ébrékeny lelke gyermekének sirására, vagy csak mocszánására is! Illy szakadatlan és számflelti nyugalomtól fosztott anya, minden egybesereglett bajjal szembeszáll; csak hogy a' kis szeretett bimbót üdülni láthassa.

A' jó anya illy sokasult terhes bajjal tölt napjait leélve, a' kellemetlen perezeket mind elfeledi, midőn gyermekét annyira üdülve látja, hogy böcsőjét, ringató nyug-helyét, elhagyhatja. — Milly öröm-tenger környezi szívét a' reményt leső anyának, midőn rebegve gagyogni hallja gyermekét, ki napról napra fogékonyabb lesz a' hallott szavaknak megértésére és utánzására. — Ugyan ezen időben erősödnek idegei 's izmai: eleve kezdi csuszással pótolni a' józás hiányát, mellyet utóbb lábainak erősbulése követ: de mig illy gyenge láb e' rögső utat tanulja járni, hányszor inog, biceg, tántorog, dülög! mi által sulyvesztett testét többszeresen megsérti; pedig ez mind anynyiszor történik, a' hányszor vezető kéznek hiányával van. — Midőn pedig

már gyakorlott lábán testének egyensúlyát képes fenntartani, azonnal szalad a' kis lény anyjának tárt karjai közé tudatlanul is megköszönni végtelen fáradozásait.

A' szülőknek lángoló örömük gyermekeiknek lépesónkénti előhaladásukon annyira nevededik, hogy most már minden baj lehetsége ellen biztosítva gondolják magukat. De rögtön a' félelemnek látható érzete a' jövőség tükrébe tekintésre inti az illy örömittas szemeket, hogy láthassák örömük terjedelmét, 's egyszerűsége mennyi félelem mutatkozik még életük pályáján, — Azért komolyabb gondolkodás szállja-meg az illy szülők lelkét: és csak azon határozodik-el a' legszebb kívánság, hogy serdülő képmásukat gyengéd szeretettel úgy nevelhessék, mint az Isten, természet, vallás, és emberiség célja kívánja.

Midőn az emberi ész-tehetség feselni kezd, a' szülők iskolába küldik szülöttjeiket, hogy tanulhassák azt, mi nélkül az ember szükségképpen el nem lehet. Midőn pedig végeznek tanulmányukat, akkor a' szülők szorgoskodása kitanulni 's kilesni törekszik a' gyermeknek természetét 's hajlandóságát, hogy czelszerű pályát válasszon magának jövőjére. — A' gyermeknek eddigi fokonszerű neveltetése milly gondnal, aggodalommal, számíthatatlan költséggel szövődik össze a' szülők lelkében, azt csak azok érezhetik teljes mértékben, kiknek atyai 's anyai nevet viselni szerencséjük volt. Főképpen olly állapotba helyzett szülők, kiktől a' mostoha 's nem kedvező sors a' kívánságát segéd-módot megtagadta, legnagyobb megerőtetéssel, 's nyomasztó kínos súlyllyal töltik-be azon hézagot, melyet a' kedvezőbb helyzetük nem ismernek, 's így könnyeden tetszésök szerint rendezik a' gyermek-neveléshez megkívánandókat. — Hány vagyontalan és sajnos állapotú szülők sebzett érzelmekkel küzdenek a' sorssal, csak hogy annyi pénzt legyenek képesek kivívni, mennyit igen igen szeretett gyermeköknek kellő nevelése kíván: ha pedig a' kívánt czel semmisül, a' legfőbb kinnal is emésztőbb fájdalom dulongva győtri a' sorstól lenézett ama szülői keblét, mely gyermekének kiképzésére 's boldogítására szolgál minden forrást dugulva szemlél maga előtt! — Mennyi kiba kerül illy szülőknek maguk oda adása! — Azonban mindent feledni kezd a' remény-ittas szülő, midőn azon szép várandóság melegíti keblét: hogy gyermekében tartós örömet, öregségének gyámolát, 's édes mindenét fogja lehetni.

Midőn a' szülők bevégezvén tetemes gondnal 's gyengéd szeretettel gyermekök nevelését, 's taníttatását: ha szülöttjeiknek hon maradásukat nem kívánja a' körülmény, úgy szorgoskodnak a' sorstól jelelt pályára őket vezetni. A' fiú előtt több ágazatú út nyílik, 's arra léphet, melyre körülményei és hajlandóságai vezetik. — De míg e' szeretetti fiú a' kívánt helyzetbe juthat, nem kevés aggodási felelem nyugtalanítja a' szülők keblét; mert féltik a' kedvest a' rossz társaságtól 's minden olly cselckvéstől, mely tisztán nyert érzelmeket elfajlásig rosztánít; jól tudják ők t. i. hogy midőn a' fiú élete tavaszába jut, legott keletkeznek keblében olly lázító 's lángoló érzelmek, melylyeknél a' szendergő ész mit sem tehet, 's oda vezeti az illy szenvedőt, hol egészsége, hirnve, becüslete, 's mindene! még viruló élete is veszedelemben forog. Illy mardosó érzelem, ha hiú vágytól izgattatik a' viruló ifiúban, ritkán koszorúztatik jó következménnyel: de ha tiszta, hív, 's józan, sikamlóstól ment szeretet gerjed illy feszült fiatal kebelben, bizonynyal oda vezéreltetik a' résztvevő szülőknek gondoskodása is, hogy fíjoknak választását helyesléssel igazolhassák; 's ha ez minden oldalilag megfelel kívánságuknak, akkor az örül szülőknél forró könyvek pergenek-le örömben uszó szemekből, 's az egeknek üdv-osztó urához emelik kéro kezeit, hogy fogatanosb áldást esedezzenek szeretett fíjok fejére.

Megelvén a' szülők fíjoknak szárnyra eresztését és élete párjával egyesülését (kivált ha pályája lehetőségig tövistelen) határtalan öröm vezeti-ki az illy elégtelt szülőket a' lelt világól amoda, hol örök álmukat csendes hamvadásal alusszák. Ha hogy pedig, a' kaján sors konoksága kijátszotta volna edes reményöket, és szemtanúkká kellett lenniük gyermekük elhunyt boldogságán: akkor a' dult szív léte csendes fájdalom özönében szakad össze.

(Folytatása következik.)

Szerkezi Róth krepf Gábor, halpiazcon alula' Duna partján, 114. szám alatti.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.